

Onsdag den 6. april 2011

Tildeling og fratagelse af international beskyttelse i medlemsstaterne ***I

P7_TA(2011)0136

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. april 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse i medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2009)0554 - C7-0248/2009 - 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Almindelig lovgivningsprocedure - omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0554),
 - der henviser til artikel 251, stk. 2, og artikel 63, nr. 1), litra d), og nr. 2), litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0248/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 78, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. april 2010 ⁽¹⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om det fælles europæiske asylsystems fremtid ⁽³⁾,
 - der henviser til skrivelse af 2. februar 2010 fra Retsudvalget til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0085/2011),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ EUT C 18 af 19.1.2011, s. 85.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 10.

Onsdag den 6. april 2011

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2009)0165

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. april 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus ⁽³⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, udgør en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som tvunget af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Unionen.
- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde for oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 (»Genève-konventionen«), og bekræfter dermed »non refoulement«-princippet og sikrer, at ingen sendes tilbage til forfølgelse.
- (4) I konklusionerne fra Tammerfors hedder det, at et fælles europæisk asylsystem på kort sigt bør omfatte fælles standarder for en retfærdig og effektiv asylprocedure i medlemsstaterne, og på længere sigt fællesskabsbestemmelser, der fører til en fælles asylprocedure i Det Europæiske Fællesskab.
- (5) Direktiv 2005/85/EF var en første foranstaltning vedrørende asylprocedurer.
- (6) Første fase i oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem er nu blevet afsluttet. Den 4. november 2004 vedtog Det Europæiske Råd Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal gennemføres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I den forbindelse opfordrede Haagprogrammet Europa-Kommissionen til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge andenfaseinstrumenterne og -foranstaltningerne for Rådet og Europa-Parlamentet til vedtagelse inden 2010. I overensstemmelse med Haagprogrammet er det mål, der skal forfølges ved oprettelsen af det fælles europæiske asylsystem, etableringen af en fælles asylprocedure og en ensartet status, som er gyldig i hele Unionen.

⁽¹⁾ EUT C 18 af 19.1.2011, s. 85.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.4.2011.

⁽³⁾ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

Onsdag den 6. april 2011

- (7) I den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget den 16. oktober 2008, har Det Europæiske Råd bemærket, at der stadig er store forskelle fra en medlemsstat til en anden med hensyn til tildeling af beskyttelse, og det opfordrede til, at der blev iværksat nye initiativer, herunder et forslag om indførelse af en ensartet asylprocedure med fælles garantier, for at færdiggøre indførelsen af et fælles europæisk asylsystem, som blev vedtaget i Haagprogrammet.
- (8) **Det er nødvendigt, at** ressourcer fra Den Europæiske Flygtningefond og Det Europæiske Asylstøttekontor **inddrages, blandt andet** så der kan ydes passende støtte til medlemsstaternes bestræbelser i forbindelse med gennemførelsen af standarderne i anden fase af det europæiske asylsystem, især til de medlemsstater, som konfronteres med et specifikt og uforholdsmæssigt stort pres på deres asylsystemer på grund af især deres geografiske og demografiske situation. **Det er også nødvendigt, at der i medlemsstater, der modtager et uforholdsmæssigt stort antal asylansøgninger i forhold til størrelsen af deres befolkning, omgående stilles økonomisk støtte og administrativ/teknisk bistand til rådighed fra henholdsvis Den Europæiske Flygtningefond og Det Europæiske Asylstøttekontor, således at de pågældende medlemsstater bliver i stand til at overholde dette direktiv.** [Ændring 1]
- (9) For at sikre en alsidig og effektiv evaluering af ansøgers behov for international beskyttelse, jf. direktiv [2011/.../EU] [om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som berettigede til international beskyttelse, deres status og indholdet af en sådan beskyttelse (direktivet om anerkendelse)] bør EU-rammen for procedurer for tildeling af international beskyttelse baseres på begrebet en ensartet asylprocedure.
- (10) Hovedformålet med dette direktiv er at udvikle yderligere minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse med henblik på at få indført en fælles asylprocedure i Unionen.
- (11) Den indbyrdes tilnærmelse af reglerne vedrørende procedurerne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse bør medvirke til at begrænse ansøgere om international beskyttelse i sekundære bevægelser mellem medlemsstaterne, hvor sådanne bevægelser forårsages af forskelle i de retlige rammer, og at skabe tilsvarende vilkår for anvendelsen af [forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse] i medlemsstaterne.
- (12) Da der er tale om minimumsstandarder, ligger det i sagens natur, at medlemsstaterne har beføjelser til at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser for tredjelandstatsborgere eller statsløse, der ansøger en medlemsstat om international beskyttelse, når en sådan ansøgning anses for at være begrundet med, at den pågældende har behov for international beskyttelse efter direktiv [2011/.../EU] [direktivet om godkendelse].
- (13) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv søger især at fremme anvendelsen af artikel 1, 4, 18, 19, 21, 24 og 47 i charteret og skal gennemføres i overensstemmelse hermed. [Ændring 2]
- (14) Med hensyn til behandlingen af de personer, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelser i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er part i.
- (15) **Medlemsstaterne er forpligtet til i fuldt omfang at overholde non refoulement-princippet og asylretten, der omfatter adgang til en asylprocedure for personer, der ønsker at ansøge om asyl, og som er under deres jurisdiktion, herunder personer, der er under faktisk kontrol af et EU-organ eller et organ i en medlemsstat.** [Ændring 3]
- (16) Det er væsentligt, at der i alle ansøgninger om international beskyttelse træffes afgørelse på grundlag af de faktiske omstændigheder og i første instans af myndigheder, hvis personale har den relevante viden **og** modtager den nødvendige uddannelse i asyl- og flygtningespørgsmål. [Ændring 4]

Onsdag den 6. april 2011

- (17) Både medlemsstaterne og ansøgere om international beskyttelse har interesse i, at der træffes hurtig afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse, med forbehold af en korrekt og komplet behandling.
- (18) Begrebet offentlig orden kan blandt andet omfatte en dom for en grov forbrydelse.
- (19) For at gøre det muligt at identificere dem, der har behov for beskyttelse som flygtninge efter Genève-konventionens artikel 1 eller som personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, bør alle ansøgere have effektiv adgang til procedurerne, mulighed for at samarbejde og kommunikere på en passende måde med de kompetente myndigheder, så de kan fremlægge de relevante oplysninger i sagen, og **effektive** proceduregarantier, **således** at de kan gå videre med sagen i alle faser af proceduren. Proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse bør desuden under normale forhold som et minimum sikre ansøgeren retten til at forblive i landet, indtil den besluttende myndighed træffer **endelig** afgørelse, **og i tilfælde af en negativ afgørelse den nødvendige tid til at anke afgørelsen, og så længe en kompetent domstol tillader dette**, adgang til tolkebistand ved fremlæggelsen af sagen under samtaler med myndighederne, mulighed for at kommunikere med en repræsentant for De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissær (UNHCR) og med organisationer, der giver vejledning eller rådgivning til ansøgere om international beskyttelse, retten til passende underretning om en afgørelse, begrundelse af afgørelsen, både hvad angår de faktiske og retlige spørgsmål, mulighed for at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver og retten til at blive orienteret om deres retsstilling på afgørende tidspunkter i proceduren på et sprog, som de **kan forstå, eller som de** med rimelighed kan formodes at forstå, og i tilfælde af en negativ afgørelse retten til et effektivt retsmiddel ved en domstol. [**Ændring 5**]
- (20) For at sikre en effektiv adgang til behandlingsproceduren bør de instanser, der først kommer i kontakt med personer, der søger om international beskyttelse, især de, der foretager overvågning af lande- eller søgrænser, eller som udfører grænsekontrol, have instruktioner og nødvendig oplæring i, hvordan de genkender, **registrerer** og **sender den besluttende myndighed** anmodninger om international beskyttelse. De bør være i stand til at give tredjelandstatsborgere eller statsløse, som befinder sig på medlemsstaternes område, herunder ved grænsen, i søterritoriet eller i transitområder, og som ønsker at anmode om international beskyttelse, alle relevante oplysninger om, hvor og hvordan ansøgninger om international beskyttelse kan indgives. Når disse personer befinder sig i en medlemsstats søterritorium, bør de sættes i land og få deres ansøgninger behandlet i overensstemmelse med dette direktiv. [**Ændring 6**]
- (21) Der bør endvidere fastsættes særlige proceduregarantier for sårbare ansøgere, for eksempel mindreårige, uledsagede mindreårige, **gravide kvinder**, personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige voldshandlinger **som f.eks. kønsbaseret vold og skadelige traditionelle skikke**, eller handicappede, således at der opnås de nødvendige betingelser for, at de har effektiv adgang til procedurer med de elementer, der skal til for at underbygge ansøgningen om international beskyttelse. [**Ændring 7**]
- (22) Nationale foranstaltninger, hvor der ses på identifikation og dokumentation af symptomer og tegn på tortur eller anden alvorlig fysisk eller psykisk vold, herunder seksuelle overgreb, i procedurer omfattet af dette direktiv, bør blandt andet være baseret på manualen om effektiv efterforskning og dokumentation af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (Istanbulprotokollen).
- (23) For at sikre reel lighed mellem kvindelige og mandlige ansøgere, bør behandlingsprocedurerne være kønssensitive. Blandt andet bør de personlige samtaler være tilrettelagt på en sådan måde, at både kvindelige og mandlige ansøgere har mulighed for at tale om deres tidligere erfaringer i tilfælde, hvor der er tale om kønsbaseret forfølgelse, **efter anmodning med en interviewer af samme køn, der er uddannet i at gennemføre interview om kønsbaseret forfølgelse**. De meget komplicerede aspekter af kønsrelaterede sager, bør der tages hensyn til i de procedurer, der er baseret på begrebet sikkert tredjeland, begrebet sikkert hjemland eller begrebet fornyede ansøgninger. [**Ændring 8**]

Onsdag den 6. april 2011

- (24) »Barnets tarv« bør, hvor det er relevant, være medlemsstaternes primære hensyn ved gennemførelsen af dette direktiv på linje med FN's konvention om barnets rettigheder.
- (25) Procedurerne til behandling af behov for international beskyttelse bør tilrettelægges på en sådan måde, at det er muligt for de **besluttende** myndigheder at foretage en meget nøje behandling af ansøgninger om international beskyttelse. [Ændring 9]
- (26) Indgiver en ansøger en fornyet ansøgning uden at fremlægge nyt bevismateriale eller nye argumenter, vil det være ude af proportion at pålægge medlemsstaterne at gennemføre hele behandlingsproceduren på ny. I så fald bør medlemsstaterne kunne afvise en ansøgning ud fra princippet om *res judicata*.
- (27) Mange ansøgninger om international beskyttelse fremsættes ved grænsen eller i en medlemsstats transitområde, inden det beslutes, om ansøgeren kan rejse ind i landet. Medlemsstaterne bør kunne indføre procedurer for antagelse af sager og/eller grundig behandling, således at det bliver muligt at træffe afgørelse om ansøgninger, der indgives ved grænsen eller i transitområder på disse steder.
- (28) Et afgørende kriterium for, om en ansøgning om international beskyttelse er velbegrunder, er, om ansøgeren er i sikkerhed i sit hjemland. Hvis et tredjeland kan betragtes som et sikkert hjemland, bør medlemsstaterne kunne betragte det som sikkert for en given ansøger, medmindre den pågældende fremlægger oplysninger om det modsatte.
- (29) I betragtning af den harmonisering, der er opnået vedrørende tredjelandstatsborgeres og statsløses flygtningestatus, bør der etableres fælles kriterier for tredjelands status som sikre hjemlande.
- (30) Udpegelsen af et tredjeland som sikkert hjemland som omhandlet i dette direktiv kan ikke give dette lands statsborgere en absolut garanti for sikkerhed. Det siger sig selv, at den vurdering, der ligger til grund for udpegelsen, kun kan tage hensyn til de generelle civile, lovgivningsmæssige og politiske forhold i dette land og til, om aktører, der står bag forfølgelse, tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, i praksis bliver straffet, hvis de bliver fundet skyldige i det pågældende land. Det er derfor vigtigt, at hvis en ansøger påviser, at der er gyldige grunde til ikke at anse landet som sikkert i vedkommendes særlige situation, kan udpegelsen af landet som sikkert ikke længere betragtes som relevant for ham/hende.
- (31) Medlemsstaterne bør undersøge substansen i samtlige ansøgninger, dvs. vurdere om den pågældende ansøger har ret til international beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv, navnlig hvis det **kan sikres**, at et andet land vil foretage undersøgelsen eller yde **effektiv** beskyttelse. Især bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at vurdere substansen i en ansøgning om international beskyttelse, hvis et første asylsøgende har givet ansøgeren flygtningestatus eller på anden vis ydet **tilgængelig og effektiv** beskyttelse, og ansøgeren vil kunne tilbagetages til det pågældende land. **Medlemsstaterne bør kun følge denne fremgangsmåde, hvis ansøgeren vil være i sikkerhed i det pågældende tredjeland.** [Ændring 10]
- (32) Medlemsstaterne bør heller ikke være forpligtet til at vurdere substansen i en ansøgning om international beskyttelse, hvis ansøgeren på grund af en tilstrækkelig tilknytning til et tredjeland i henhold til national ret med rimelighed kan forventes at søge beskyttelse i det pågældende tredjeland, og der er grund til at formode, at ansøgeren vil få tilladelse til at indrejse eller genindrejse i tredjelandet. Medlemsstaterne bør kun følge denne fremgangsmåde, hvis ansøgeren vil være i sikkerhed i det pågældende tredjeland. Der bør fastsættes fælles principper for, hvordan medlemsstaterne kan betragte eller udpege tredjelands som sikre, for dermed at undgå ansøgeres sekundære bevægelser.

Onsdag den 6. april 2011

- (33) Med hensyn til fratagelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus bør medlemsstaterne sikre, at de personer, der er omfattet af international beskyttelse, underrettes behørigt om en eventuel fornyet overvejelse af deres status og får mulighed for at forelægge deres synspunkt, inden myndighederne kan træffe begrundet afgørelse om at fratage dem deres status.
- (34) Det afspejler et grundlæggende princip i EU-retten, at de afgørelser, der træffes vedrørende en ansøgning om international beskyttelse og fratagelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, omfattes af et effektivt retsmiddel ved en domstol.
- (35) I henhold til artikel 72 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde berører dette direktiv ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.
- (36) Dette direktiv omhandler ikke de procedurer mellem medlemsstater, der er reguleret ved forordning (EU) nr. [.../2011] [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller statsløs i en af medlemsstaterne (Dublinforordningen)].
- (37) Ansøgere, som forordning (EU) nr. [.../2011] [Dublinforordningen] gælder over for, bør have adgang til de grundlæggende principper og garantier, der er fastsat i dette direktiv, og til de særlige garantier i henhold til nævnte forordning.
- (38) Anvendelsen af dette direktiv bør evalueres med regelmæssige mellemrum.
- (39) Målet for dette direktiv, nemlig at indføre minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (40) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (41) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2005/85/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af direktiv 2005/85/EF.
- (42) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fastsætte minimumsstandarder for procedurerne i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse i medfør af direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse].

Onsdag den 6. april 2011

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- b) »ansøgning« eller »ansøgning om international beskyttelse«: en anmodning, der indgives af en tredjelandstatsborger eller statsløs om beskyttelse fra en medlemsstat, når der er grundlag for at antage, at ansøgeren søger om flygtninge- eller subsidiær beskyttelsesstatus, og vedkommende ikke udtrykkeligt anmoder om anden form for beskyttelse, der ligger uden for anvendelsesområdet for direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], og som kan søges særskilt
- c) »ansøger« eller »ansøger om international beskyttelse«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- d) »ansøger med særlige behov«: en ansøger, som på grund af alder, køn, **seksuel orientering, konsidentitet**, handicap, **fysiske eller** psykiske **sygdomme** eller følger af tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter har brug for særlige garantier for at kunne udnytte rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til dette direktiv [**Ændring 13**]
- e) »endelig afgørelse«: en afgørelse om, hvorvidt en tredjelandstatsborger eller statsløs kan indrømmes subsidiær beskyttelsesstatus i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], og for hvilken der ikke findes flere retsmidler i henhold til kapitel V i dette direktiv, uanset om et sådant retsmiddel bevirker, at ansøgere får tilladelse til at blive i den berørte medlemsstat, indtil afgørelsen er truffet
- f) »besluttende myndighed«: enhver domstolslignende eller administrativ instans i en medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, og som er kompetent til at træffe afgørelse i første instans i sådanne sager, jf. dog bilag 1
- g) »flygtning«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, som opfylder kravene i artikel 2, litra d), direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]
- h) »person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, som opfylder kravene i artikel 2, litra f), i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]
- i) »international beskyttelse«: en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som værende berettiget til subsidiær beskyttelse
- j) »flygtningestatus«: en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som flygtning
- k) »subsidiær beskyttelsesstatus«: en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som værende berettiget til subsidiær beskyttelse
- l) »mindreårig«: en tredjelandstatsborger eller statsløs under 18 år
- m) »uledsaget mindreårig«: en mindreårig som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]
- n) »repræsentant«: en person, der er udpeget som værge af de kompetente myndigheder til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvor det er nødvendigt

Onsdag den 6. april 2011

- o) »fratagelse af international beskyttelse«: en afgørelse truffet af en kompetent myndighed om at tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en persons flygtningestatus eller subsidiaire beskyttelsesstatus i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]
- p) »forblive i medlemsstaten«: at forblive på medlemsstatens område, herunder ved grænsen i den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet eller behandles, eller i transitområder i den pågældende medlemsstat
- q) **»nye forhold og omstændigheder«: forhold, der støtter det væsentligste indhold i ansøgningen, og som kan bidrage til revisionen af en tidligere afgørelse. [Ændring 15]**

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle ansøgninger om international beskyttelse, der indgives på medlemsstaternes område, herunder ved grænsen, søterritoriet eller i transitområderne i medlemsstaterne, samt på fratagelse af international beskyttelse.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.
3. Medlemsstaterne kan endvidere beslutte at anvende dette direktiv som led i procedurer for behandling af ansøgninger om enhver anden form for international beskyttelse, der falder uden for anvendelsesområdet for direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse].

Artikel 4

Ansvarlige myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger med henblik på alle procedurer en besluttende myndighed, der skal være ansvarlig for en hensigtsmæssig behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne sørger for, at denne myndighed har så mange kompetente og specialiserede ansatte til rådighed, som er nødvendige til at udføre de opgaver, den får pålagt, inden for de fastsatte frister. Til det formål sørger medlemsstaterne for uddannelse og efteruddannelse af det personale, der skal behandle ansøgninger og træffe afgørelser om international beskyttelse.
2. Den i stk. 1 nævnte uddannelse skal især omfatte følgende:
 - a) væsentlige og proceduremæssige regler om international beskyttelse og menneskerettigheder, der er fastsat i relevante internationale instrumenter og EU-instrumenter, herunder princippet om non refoulement og princippet om forbud mod forskelsbehandling
 - b) ansøgere med særlige behov, jf. artikel 2, litra d) [Ændring 16]**
 - c) bevidsthed om køn, **seksuel orientering**, traumer og alder, **idet der særlig fokuseres på uledsagede mindreårige** [Ændring 17]
 - d) brug af oplysninger om hjemland
 - e) samtaleteknikker, herunder tværkulturel kommunikation
 - f) identifikation og dokumentation af tegn og symptomer på tortur
 - g) bevisbedømmelse, herunder princippet om lade tvivl komme ansøgeren til gode
 - h) retspraksis, som er relevant for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse.

Onsdag den 6. april 2011

3. Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at en anden myndighed er ansvarlig for at behandle sager i henhold til forordning (EU) nr. [.../2011] [Dublinforordningen].

4. Når der udpeges en myndighed i overensstemmelse med stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at denne myndigheds personale har det relevante kendskab **og** får den nødvendige uddannelse, så det kan opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv. [Ændring 18]

5. Ansøgninger om international beskyttelse, der indgives i en medlemsstat til myndighederne i en anden medlemsstat, som foretager grænse- eller indvandringskontrol dér, behandles af den medlemsstat, på hvis område ansøgningen indgives.

Artikel 5

Gunstigere bestemmelser

Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde gunstigere standarder for procedurerne for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus, for så vidt sådanne standarder er forenelige med dette direktiv.

KAPITEL II

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG GARANTIER

Artikel 6

Adgang til proceduren

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal være ansvarlige for modtagelse og registrering af ansøgninger om international beskyttelse. Med forbehold af stk. 5, 6, 7 og 8 kan medlemsstaterne kræve, at ansøgninger om international beskyttelse skal indgives personligt og/eller på et nærmere angivet sted.

2. Medlemsstaterne sørger for, at en person, der ønsker at indgive en ansøgning om international beskyttelse i praksis har mulighed for at indgive ansøgningen til den kompetente myndighed så hurtigt som muligt. **Kan ansøgere ikke personligt indgive deres ansøgning, sørger medlemsstaterne for, at en juridisk repræsentant kan gøre dette på deres vegne.** [Ændring 19]

3. Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt myndig person, der har retlig handleevne, har ret til at indgive en ansøgning om international beskyttelse på egne vegne.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en ansøger kan indgive en ansøgning på vegne af de personer, denne har forsørgerpligt over for. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at myndige personer, som ansøgeren har forsørgerpligt over for, giver deres samtykke til, at ansøgeren indgiver en ansøgning på deres vegne; ellers skal de have mulighed for selv at indgive en ansøgning på egne vegne.

Der anmodes om samtykke på det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives, eller senest når den personlige samtale med den myndige person, over for hvem der består forsørgerpligt, finder sted. Inden der anmodes om samtykke, skal hver enkelt myndig blandt disse personer i fortrolighed underrettes om relevante proceduremæssige konsekvenser og om vedkommendes ret til at indgive en særskilt ansøgning om international beskyttelse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at en mindreårig har ret til at indgive en ansøgning om international beskyttelse enten på egne vegne - **hvis vedkommende efter national ret anses for at kunne optræde i retssager** - eller gennem vedkommendes **retlige repræsentanter eller disses befuldmægtigede. I alle øvrige tilfælde finder stk. 6, anvendelse.** [Ændring 20]

Onsdag den 6. april 2011

6. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante organer, der henvises til i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽¹⁾ har ret til at indgive en ansøgning om international beskyttelse på vegne af en uledsaget mindreårig, hvis disse organer på grundlag af en individuel vurdering af vedkommendes personlige situation er af den opfattelse, at den mindreårige kan have behov for beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse].

7. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte:

- a) de tilfælde, hvor en mindreårig kan indgive en ansøgning på egne vegne
- b) de tilfælde, hvor ansøgningen fra en uledsaget mindreårig skal indgives af en udpeget repræsentant, jf. artikel 21, stk. 1, litra a).

■ [Ændring 21]

8. Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagter, politi og indvandringsmyndigheder samt personale i forvaringscentre får instruktioner og nødvendig uddannelse i, hvordan de skal **genkende, registrere og videresende** ansøgninger om international beskyttelse. Hvis disse myndigheder udpeges som kompetente myndigheder i henhold til stk. 1, skal instruktionerne omfatte en forpligtelse til at registrere ansøgningen. I andre tilfælde skal det af instruktionerne fremgå, at ansøgningen skal videresendes til den for denne registrering kompetente myndighed sammen med alle relevante oplysninger. [Ændring 22]

Medlemsstaterne sikrer, at alle andre myndigheder, der kan forventes at modtage henvendelser fra personer, der ønsker at indgive en ansøgning om international beskyttelse, er i stand til at rådgive ansøgerne om, hvordan og hvor de kan indgive en sådan ansøgning, og/eller medlemsstaterne kan kræve, at disse myndigheder videresender ansøgningen til den kompetente myndighed.

9. En ansøgning om international beskyttelse registreres af de kompetente myndigheder inden for 72 timer efter det tidspunkt, hvor en person har udtrykt ønske om at ansøge om international beskyttelse i henhold til stk. 8, første afsnit.

Artikel 7

Oplysninger og rådgivning ved grænseovergangssteder og i forvaringscentre

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om, hvilke procedurer der skal følges for at indgive en ansøgning om international beskyttelse, er tilgængelige

- a) ved grænseovergangssteder, herunder transitområder, ved de ydre grænser, og
- b) i forvaringscentre.

2. Medlemsstaterne sørger for tolkebistand for at sikre kommunikationen mellem de personer, der ønsker at indgive en ansøgning om international beskyttelse, og grænsevagter eller personale i forvaringscentre.

3. Medlemsstaterne sikrer, at organisationer, der yder **juridisk bistand og/eller repræsentation** til ansøgere om international beskyttelse, har **hurtig** adgang til grænseovergangssteder, herunder transitområder, og forvaringscentre ■. [Ændring 23]

Medlemsstaterne kan fastlægge regler for sådanne organisationers tilstedeværelse i de i denne artikel nævnte områder, **så længe de ikke begrænser ansøgenes adgang til vejledning og rådgivning**. [Ændring 24]

(1) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

Onsdag den 6. april 2011

Artikel 8

Ret til at forblive i medlemsstaten under behandlingen af ansøgningen

1. Ansøgere har lov til at forblive i medlemsstaten, men kun med henblik på proceduren og indtil den besluttende myndighed har truffet **endelig afgørelse, herunder i sager, hvor en ansøger indgiver en anke, og så længe en kompetent domstol tillader dette**. Denne ret til at forblive giver ikke ret til opholdstilladelse. [Ændring 25]
2. Medlemsstaterne må kun indrømme en undtagelse fra denne regel, hvis en person indgiver en fornyet ansøgning som beskrevet i artikel 34, stk. 7, eller hvis de vil overgive eller udlevere en person til enten en anden medlemsstat i henhold til forpligtelser, der følger af Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾ eller på anden måde, eller til et tredjeland, med undtagelse af den pågældende ansøgers hjemland, eller til internationale straffedomstole eller -tribunaler.
3. En medlemsstat kan kun udlevere en ansøger til et tredjeland i medfør af stk. 2, når **en afgørelse om udlevering ikke vil føre til direkte eller indirekte refoulement i strid med medlemsstatens internationale forpligtelser eller udsætte ansøgeren for umenneskelig eller nedværdigende behandling ved ankomsten til det pågældende tredjeland**. [Ændring 26]

Artikel 9

Krav til behandlingen af ansøgninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgninger om international beskyttelse hverken afslås eller udelukkes fra behandling alene med den begrundelse, at de ikke er indgivet hurtigst muligt.
2. Ansøgninger om international beskyttelse skal som det første behandles for at fastslå, om ansøgerne kan betragtes som flygtninge. Hvis ikke, skal de behandles for at fastslå, om ansøgerne er berettiget til subsidiær beskyttelse.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den besluttende myndigheds afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse træffes efter en passende behandling af ansøgningerne. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå:
 - a) at ansøgningerne behandles og afgørelserne træffes individuelt, objektivt og upartisk
 - b) at der indhentes præcise og ajourførte oplysninger fra forskellige kilder, f.eks. fra De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissær (UNHCR), Det Europæiske Asylstøttekontor **og internationale menneskerettighedsorganisationer**, om den generelle situation i ansøgernes hjemlande og om nødvendigt i de lande, de er rejst igennem, og at disse oplysninger stilles til rådighed for det personale, der har ansvaret for at behandle ansøgningerne og træffe afgørelse og, når den besluttende myndighed tager det med i overvejelserne med henblik på at træffe en afgørelse, til ansøgeren og vedkommendes juridiske rådgiver [Ændring 27]
 - c) at det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelse, har viden om de relevante standarder, der finder anvendelse inden for asyl- og flygtningeretten **samt menneskerettighedslovgivningen, og har gennemgået de uddannelses- og efteruddannelsesprogrammer, der er nævnt i artikel 4, stk. 1** [Ændring 28]
 - d) at det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelse, bliver instrueret og har mulighed for at søge rådgivning, når det er nødvendigt, fra eksperter om særlige spørgsmål, for eksempel af lægelig art eller vedrørende kultur, børn, køn, **religion eller seksuel orientering** [Ændring 29]

(1) EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

Onsdag den 6. april 2011

e) at ansøgeren og dennes juridiske rådgiver har adgang til oplysningerne fra de i litra d) nævnte eksperter. [Ændring 30]

4. De myndigheder, der er omhandlet i kapitel V, skal gennem den besluttende myndighed eller ansøgeren eller på anden måde have adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b), og som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

5. Medlemsstaterne fastsætter regler for oversættelse af dokumenter, der er relevante for behandlingen af ansøgninger.

Artikel 10

Krav til den besluttende myndigheds afgørelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse meddeles skriftligt.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at de faktiske og retlige grunde anføres **klart** i afgørelsen i tilfælde af afslag på **eller imødekomme af** en ansøgning med hensyn til flygtninge- og/eller subsidiær beskyttelsesstatus, og at der gives skriftlige oplysninger **på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes, som undertegnes af modtageren ved modtagelsen**, om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en negativ afgørelse. [Ændring 31]

■ [Ændring 32]

3. Medlemsstaterne kan i forbindelse med artikel 6, stk. 4, og hvis ansøgningen hviler på samme grundlag, træffe en enkelt afgørelse, der omfatter alle de personer, over for hvem der består forsørgerpligt.
4. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor formidlingen af en persons særlige forhold til medlemmer af vedkommendes familie kan skade denne persons interesser, herunder tilfælde, der indebærer **■** forfølgelse **baseret på seksuelt tilhørsforhold, kønsidentitet og/eller alder**. I sådanne tilfælde tilstilles der en separat afgørelse til den pågældende person. [Ændring 33]

Artikel 11

Garantier for ansøgere om international beskyttelse

1. I forbindelse med de procedurer, der er omhandlet i kapitel III, sikrer medlemsstaterne, at enhver ansøger om international beskyttelse:
 - a) på et sprog, som ansøgeren **forstår eller** med rimelighed kan formodes at forstå, modtager oplysning om den procedure, der skal følges, om rettigheder og forpligtelser under proceduren og om de eventuelle følger, det kan få, hvis vedkommende ikke opfylder sine forpligtelser og ikke samarbejder med myndighederne. Ansøgeren informeres om tidsrammen og om de midler, som vedkommende har til sin rådighed med henblik på at opfylde sin pligt til at forelægge de elementer, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]. Disse oplysninger skal gives tidligt nok til, at ansøgeren dels kan udøve de rettigheder, der er garanteret i nærværende direktiv, og dels kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dets artikel 12 [Ændring 34]
 - b) hvis det er nødvendigt, får stillet en tolk til rådighed med henblik på forelæggelsen af sagen for de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne betragter det som nødvendigt at stille en tolk til rådighed, i det mindste når den besluttende myndighed indkalder ansøgeren til en samtale i henhold til artikel 13, 14, 15, 16 og 31, og der ikke kan sikres kommunikation uden tolk. I sådanne tilfælde og i andre tilfælde, hvor de kompetente myndigheder indkalder ansøgeren, afholdes udgifterne til tolkning af det offentlige

Onsdag den 6. april 2011

- c) får mulighed for at kontakte UNHCR eller en anden organisation, der yder juridisk rådgivning eller anden rådgivning til asylansøgere efter aftale med den pågældende medlemsstat
- d) inden for en rimelig frist underrettes om den besluttende myndigheds afgørelse om deres ansøgning om international beskyttelse. Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver lovmæssigt repræsenterer ansøgeren, kan medlemsstaterne vælge at underrette denne om afgørelsen i stedet for ansøgeren om international beskyttelse
- e) underrettes om resultatet af den besluttende myndigheds afgørelse på et sprog, som ansøgeren **forstår eller** med rimelighed kan formodes at forstå, når de ikke bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver. De oplysninger, der gives, skal omfatte oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en negativ afgørelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 10, stk. 2. [Ændring 35]
2. For så vidt angår procedurerne i kapitel V sikrer medlemsstaterne, at alle ansøgere nyder garantier svarende til dem, der er anført i denne artikels stk. 1, litra b), c) og d).

Artikel 12

Forpligtelser for ansøgere om international beskyttelse

1. Ansøgere om international beskyttelse **er forpligtet til at medvirke ved opklaringen af sagsforholdet og fremlægge oplysninger om** deres identitet og **statsborgerskab og** andre af de i artikel 4, stk. 2, i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse] nævnte elementer **over for de kompetente myndigheder. Hvis ansøgeren ikke er i besiddelse af et gyldigt pas eller et dokument, der træder i stedet for pas, er denne forpligtet til at medvirke ved fremskaffelsen af identitetspapirer. Så længe ansøgeren har tilladelse til at forblive i den pågældende medlemsstat under behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, er vedkommende ikke forpligtet til at optage kontakt med myndighederne i oprindelseslandet, hvis der er grund til at frygte forfølgelse fra denne stats side.** Medlemsstaterne kan pålægge ansøgerne andre forpligtelser til at samarbejde med de kompetente myndigheder, for så vidt sådanne forpligtelser er nødvendige for behandlingen af en ansøgning. [Ændring 36]
2. Medlemsstaterne kan navnlig fastsætte:
- a) at ansøgere skal melde sig til de kompetente myndigheder eller give personligt fremmøde for disse enten straks eller på et nærmere angivet tidspunkt
- b) at ansøgere skal udlevere de dokumenter, de er i besiddelse af, og som er relevante for behandlingen af ansøgningen, f.eks. deres pas
- c) at ansøgere snarest muligt skal oplyse de kompetente myndigheder om deres aktuelle bopæl eller adresse og om enhver ændring heraf. Medlemsstaterne kan fastsætte, at ansøgeren skal modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse, som vedkommende har oplyst
- d) at de kompetente myndigheder kan undersøge ansøgeren og de genstande, som vedkommende medbringer, forudsat at undersøgelsen foretages af en person af samme køn, **som har forståelse for ansøgerens alder og kulturelle baggrund og fuldt ud respekterer princippet om menneskelig værdighed og fysisk og mental integritet** [Ændring 37]
- e) at de kompetente myndigheder kan fotografere ansøgeren, og
- f) at de kompetente myndigheder kan registrere ansøgerens mundtlige erklæringer, forudsat at vedkommende på forhånd oplyses herom.

Onsdag den 6. april 2011

Artikel 13

Personlig samtale

1. Inden den besluttende myndighed træffer afgørelse, skal ansøgeren tilbydes en personlig samtale om sin ansøgning om international beskyttelse **på et sprog, som den pågældende forstår**, med en person, der i henhold til den nationale lovgivning er kompetent til at forestå en sådan samtale. Samtaler om **behandlingsantagelse af en ansøgning om international beskyttelse og om** indholdet af en ansøgning om international beskyttelse skal altid forestås af personale fra den besluttende myndighed. [Ændring 38]

Når en person har indgivet en ansøgning om international beskyttelse på vegne af de personer, denne har forsørgerpligt over for, skal hver enkelt myndig person, som ansøgningen vedrører, have lejlighed til i fortrolighed at give udtryk for sin opfattelse og tilbydes en samtale om sin ansøgning.

Medlemsstaterne **fastsætter** i deres nationale lovgivning **■**, i hvilke tilfælde en mindreårig **under skyldig hensyntagen til varetagelse af barnets tarv og særlige behov** skal tilbydes en personlig samtale. [Ændring 39]

2. En personlig samtale om indholdet af ansøgningen kan undlades:

- a) hvis den besluttende myndighed kan træffe en positiv afgørelse med hensyn til flygtningestatus på grundlag af de foreliggende bevismidler, eller
- b) hvis den **besluttende** myndighed mener, at ansøgeren er uegnet eller ude af stand til at deltage i en samtale på grund af omstændigheder, som den pågældende ikke selv er herre over. I tvivlstilfælde konsulterer den **besluttende** myndighed en speciallæge for at fastslå, om tilstanden er forbigående eller permanent. [Ændring 40]

Hvis **den besluttende myndighed** ikke giver ansøgeren mulighed for en personlig samtale i henhold til litra b) eller eventuelt den person, over for hvem der består forsørgerpligt, skal **den besluttende myndighed** give ansøgeren eller den person, over for hvem der består forsørgerpligt, mulighed for **en personlig samtale på et senere tidspunkt og for** at fremlægge yderligere oplysninger. [Ændring 41]

■ [Ændring 42]

3. Det forhold, at der ikke finder en personlig samtale sted i henhold til stk. 2, litra b), har ikke negativ indvirkning på den besluttende myndigheds afgørelse.

4. Uanset artikel 25, stk. 1, kan medlemsstaterne, når de tager stilling til ansøgningen om international beskyttelse, tage i betragtning, at ansøgeren er udeblevet fra den personlige samtale, medmindre vedkommende havde en gyldig grund til at udeblive.

Artikel 14

Krav til den personlige samtale

1. En personlig samtale finder normalt sted, uden at der er andre familiemedlemmer til stede, medmindre den besluttende myndighed finder det nødvendigt af hensyn til en tilfredsstillende sagsbehandling, at der er andre familiemedlemmer til stede.

2. En personlig samtale skal finde sted under forhold, der sikrer passende fortrolighed.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personlige samtaler finder sted under forhold, som giver ansøgerne mulighed for at give en fyldestgørende redegørelse for grundene til deres ansøgning. Til det formål skal medlemsstaterne:

- a) sikre, at den person, som skal forestå samtalen, er **kvalificeret, uddannet og** kompetent til at tage hensyn til de personlige **og** generelle omstændigheder i forbindelse med ansøgningen, herunder ansøgerens kulturelle oprindelse, køn, **seksuelle orientering, kønsidentitet** eller sårbarhed [Ændring 43]

Onsdag den 6. april 2011

- b) når det er muligt, tilbyde, at samtalen med ansøgeren forstås af en person af samme køn, hvis den pågældende ansøger anmoder herom
 - c) vælge en kompetent tolk, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, der forestår samtalen, **og som skal overholde en adfærdskodeks for tolkes rettigheder og pligter.** Kommunikationen behøver ikke nødvendigvis at finde sted på det sprog, som ansøgeren foretrækker, hvis der er et andet sprog, som den pågældende kan forstå, og som ansøgeren kan kommunikere tydeligt på. Når det er muligt, tilbyder medlemsstaterne en tolk af samme køn, hvis ansøgeren anmoder herom [**Ændring 44**]
 - d) sikre, at den person, der forestår en samtale om indholdet af en ansøgning om international beskyttelse, ikke bærer en uniform
 - e) sikre, at samtaler med mindreårige foregår på en børnevenlig måde **og gennemføres af en person med den fornødne viden om mindreåriges særlige behov og rettigheder.** [**Ændring 45**]
4. Medlemsstaterne kan fastsætte regler om tredjeparters tilstedeværelse under den personlige samtale.

Artikel 15

Indholdet af en personlig samtale

Når der foregår en personlig samtale om indholdet af en ansøgning om international beskyttelse, sikrer den besluttende myndighed, at ansøgeren har passende mulighed for at forelægge de elementer, der er nødvendige til at underbygge ansøgningen om international beskyttelse, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at:

- a) de spørgsmål, der stilles til ansøgeren, er relevante for vurderingen af, om vedkommende har brug for international beskyttelse henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]
- b) ansøgeren har passende mulighed for at give en forklaring på de elementer, der er nødvendige for at underbygge ansøgningen, og som mangler, og/eller på alle uoverensstemmelser eller modsigelser i vedkommendes udtalelser.

Artikel 16

Afskrift af og rapport over personlig samtale

1. Medlemsstaterne sikrer, at der foretages en afskrift af alle personlige samtaler.
2. Medlemsstaterne anmoder ansøgeren om at godkende indholdet af afskriften efter afslutningen af den personlige samtale. Til det formål sikrer medlemsstaterne, at ansøgeren har lejlighed til at fremsætte bemærkninger til og/eller afklare eventuelle fejl i oversættelsen eller misforståelser i afskriften.
3. Hvis en ansøger nægter at godkende indholdet i afskriften, skal begrundelsen herfor optages i ansøgerens sagsakter.

Hvis ansøgeren nægter at godkende indholdet af afskriften, forhindrer dette ikke den besluttende myndighed i at træffe afgørelse om den pågældendes ansøgning.

4. Med forbehold af stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne sørge for, at der udarbejdes en skriftlig rapport over en personlig samtale, som mindst indeholder de væsentlige oplysninger, der vedrører ansøgningen, som forelagt af ansøgeren. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at afskriften af den personlige samtale vedlægges rapporten.

Onsdag den 6. april 2011

5. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne i god tid får adgang til afskriften af og i givet fald rapporten over den personlige samtale, inden den besluttende myndighed træffer en afgørelse

Artikel 17

Retsmedicinske rapporter

1. Medlemsstaterne tillader, at ansøgere efter anmodning kan få foretaget en lægeundersøgelse for at kunne understøtte erklæringer om tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast. Til det formål giver medlemsstaterne ansøgerne rimelig tid til at forelægge en lægeerklæring for den besluttende myndighed.
2. Hvor der er rimelig grund til at tro, at ansøgeren lider af posttraumatiske stressforstyrrelser, sikrer den besluttende myndighed efter at have indhentet ansøgerens samtykke, at der foretages en lægeundersøgelse, jf. dog stk. 1.
3. Medlemsstaterne sørger for, at betingelserne er til stede for at kunne sikre en uvildig og kvalificeret lægefaglig ekspertise til den i stk. 2 nævnte lægeundersøgelse, **og at de undersøgelser, der er mindst muligt invasive, vælges, når ansøgeren er mindreårig.** [Ændring 46]
4. Medlemsstaterne fastsætter yderligere regler og ordninger til identifikation og dokumentation af symptomer på tortur og andre former for fysisk, seksuel eller psykisk vold, som er relevante for anvendelsen af denne artikel.
5. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der forestår samtaler med ansøgere i henhold til dette direktiv, får uddannelse i identifikation af symptomer på tortur.
6. Resultaterne af de i stk. 1 og 2 nævnte lægeundersøgelser vurderes af den besluttende myndighed sammen med andre elementer i ansøgningen. De vil især blive taget i betragtning, når det skal fastslås, om ansøgerens udtalelser er troværdige og tilstrækkelige.

Artikel 18

Ret til **rådgivning om proceduremæssige og retlige aspekter samt** juridisk bistand og repræsentation [Ændring 47]

1. Ansøgere om international beskyttelse skal have mulighed for på en effektiv måde at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er godkendt eller har tilladelse som sådan i henhold til den nationale lovgivning, om spørgsmål, der vedrører deres ansøgninger om international beskyttelse, på alle trin i proceduren, også efter en negativ afgørelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der efter anmodning ydes gratis juridisk bistand og/eller repræsentation, medmindre andet er fastsat i stk. 3. Til det formål tilbyder medlemsstaterne:
 - a) gratis **rådgivning om proceduremæssige og retlige aspekter** i procedurer efter kapitel III. Dette skal mindst omfatte levering af oplysninger om proceduren til ansøgeren ud fra vedkommendes særlige forhold, **forberedelse af de nødvendige proceduremæssige dokumenter, også som led i en personlig samtale**, og forklaringer om de faktiske og retlige grunde til, at der er truffet en negativ afgørelse. **Sådan rådgivning kan varetages af en kvalificeret ikke-statslig organisation eller af kvalificerede sagkyndige** [Ændring 48]
 - b) gratis juridisk bistand **og** repræsentation i procedurer efter kapitel V. Dette skal mindst omfatte forberedelsen af de nødvendige proceduremæssige dokumenter og deltagelse i høringen ved en domstol i første instans på vegne af ansøgeren. [Ændring der ikke vedrører alle sprog]

Onsdag den 6. april 2011

3. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte, at en sådan gratis juridisk bistand og/eller repræsentation kun kan ydes:

- a) til ansøgere, der ikke har tilstrækkelige midler, og/eller
- b) **for de ydelser, der leveres af** de juridiske rådgivere eller andre rådgivere, som specifikt i den nationale lovgivning er udpeget til at bistå og/eller repræsentere ansøgere om international beskyttelse. [Ændring 50]

Med hensyn til de i kapitel V omhandlede procedurer kan medlemsstaterne vælge kun at tilbyde ansøgere gratis juridisk bistand og/eller repræsentation, hvis en sådan bistand er nødvendig for at sikre, at de har effektiv adgang til domstolene. Medlemsstaterne sikrer, at juridisk bistand og/eller repræsentation, der ydes i henhold til dette stykke, ikke indskrænkes vilkårligt. **Medlemsstaterne kan kun vælge at yde en sådan juridisk bistand og/eller repræsentation, hvis der efter rettens vurdering er en tilstrækkelig udsigt til et positivt resultat.** [Ændring 51]

4. De nærmere bestemmelser for indgivelse og behandling af anmodninger om juridisk bistand og/eller repræsentation kan fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne **tillader og fremmer**, at ikke-statslige organisationer yder gratis juridisk bistand og/eller repræsentation til ansøgere om international beskyttelse i procedurer omhandlet i kapitel III og/eller kapitel V. [Ændring 52]

6. Medlemsstaterne kan desuden

- a) fastsætte økonomiske og/eller tidsmæssige begrænsninger for ydelse af gratis juridisk bistand og/eller repræsentation, medmindre sådanne begrænsninger vilkårligt indskrænker adgangen til juridisk bistand og/eller repræsentation
- b) bestemme, at behandlingen af ansøgere for så vidt angår gebyrer og andre omkostninger ikke må være gunstigere end den behandling, der generelt indrømmes landets egne borgere i spørgsmål vedrørende juridisk bistand.

7. Medlemsstaterne kan anmode om helt eller delvist at få godtgjort alle de udgifter, som de har betalt, hvis og når ansøgerens finansielle situation har forbedret sig betydeligt, eller hvis afgørelsen om at betale sådanne ydelser er blevet truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra ansøgeren.

Artikel 19

Omfanget af juridisk bistand og repræsentation

1. Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er godkendt eller har tilladelse som sådan i henhold til den nationale lovgivning, og som bistår eller repræsenterer en ansøger om international beskyttelse i overensstemmelse med national lovgivning, har adgang til de oplysninger i ansøgerens sagsakter, ud fra hvilke en afgørelse er eller vil blive truffet.

Medlemsstaterne kan fravige denne bestemmelse, hvis videregivelse af oplysninger eller kilder ville bringe statens sikkerhed, sikkerheden for de organisationer eller personer, der giver oplysningerne, eller sikkerheden for den eller de personer, som oplysningerne vedrører, i fare, eller hvis efterforskningsinteresser i forbindelse med den behandling af ansøgninger om international beskyttelse, som medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager, eller medlemsstaternes internationale forbindelser ville blive bragt i fare. I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne:

- a) give adgang til de pågældende oplysninger eller kilder i det mindste til en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, som har været gennem en sikkerhedsundersøgelse, for så vidt som oplysningerne er relevante for behandlingen af ansøgningen eller for at kunne træffe afgørelse om at fratage international beskyttelse
- b) give de myndigheder, der er omhandlet i kapitel V, adgang til de pågældende oplysninger eller kilder.

Onsdag den 6. april 2011

2. Medlemsstaterne sikrer, at den juridiske rådgiver eller anden rådgiver, som bistår eller repræsenterer en ansøger om international beskyttelse, har adgang til lukkede områder, såsom forvaringscentre og transitområder, med henblik på at rådføre sig med ansøgeren.

Medlemsstaterne må kun begrænse mulighederne for at besøge ansøgere i lukkede områder, hvis en sådan begrænsning i henhold til den nationale lovgivning er objektivt nødvendig for områdets sikkerhed, offentlige orden eller administrative forvaltning eller for at sikre en effektiv behandling af ansøgningen, for så vidt den juridiske rådgivers eller den anden rådgivers adgang ikke derved begrænses væsentligt eller umuliggøres.

3. Medlemsstaterne tillader, at ansøgeren til den personlige samtale kan medtage en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er anerkendt eller godkendt som sådan i henhold til den nationale lovgivning, **eller en kvalificeret sagkyndig**. [Ændring 53]

4. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for juridiske rådgiveres eller andre rådgiveres tilstedeværelse under alle samtaler under proceduren, uden at dette i øvrigt berører denne artikel eller artikel 21, stk. 1, litra b).

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren selv er til stede ved den personlige samtale, selv om en sådan juridisk rådgiver eller anden rådgiver repræsenterer vedkommende i henhold til den nationale lovgivning, og kan kræve, at ansøgeren selv besvarer de spørgsmål, der stilles.

Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver ikke er til stede, forhindrer dette ikke den besluttende myndighed i at afholde den personlige samtale med ansøgeren, jf. dog artikel 21, stk. 1, litra b).

Artikel 20

Ansøgere med særlige behov

1. **I overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2011/.../EU [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere] (direktivet om modtagelsesforhold), fastlægger medlemsstaterne i deres nationale lovgivning procedurer med henblik på, så snart en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, at klarlægge, hvorvidt ansøgeren har særlige behov, og registrere karakteren af disse behov.** [Ændring 54]

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at ansøgere med særlige behov får lejlighed for at forelægge elementerne i en ansøgning så fuldstændigt som muligt og med alle foreliggende bevismidler. Om nødvendigt skal der gives mere tid, så de bliver i stand til at forelægge bevismidler eller tage andre nødvendige skridt i proceduren.

3. I de tilfælde hvor den besluttende myndighed mener, at en ansøger har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter som beskrevet i artikel 21 i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold], skal ansøgeren have tilstrækkelig tid og fornøden støtte til at forberede sig til den personlige samtale om indholdet af sin ansøgning. **Der tages særlig hensyn til personer, som ikke har nævnt deres seksuelle orientering ved første lejlighed.** [Ændring 55]

4. Bestemmelserne i artikel 28, stk. 6 og 7 finder ikke anvendelse på de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede ansøgere.

5. **I overensstemmelse med betingelserne i artikel 18 skal ansøgere med særlige behov have gratis juridisk bistand i alle de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv.** [Ændring 56]

Artikel 21

Garantier for uledsagede mindreårige

1. Med forbehold af artikel 13, 14 og 15 skal medlemsstaterne i forbindelse med alle de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv:

Onsdag den 6. april 2011

- a) **omgående** træffe foranstaltninger for at sikre, at en repræsentant repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige i forbindelse med indgivelsen og behandlingen af ansøgningen. Repræsentanten skal være uvildig og have den fornødne ekspertise hvad angår bistand til børn. Denne repræsentant kan også være den repræsentant, der er omhandlet i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold] [**Ændring der ikke vedrører alle sprog**]
- b) sikre, at repræsentanten får mulighed for at oplyse den uledsagede mindreårige om betydningen og de mulige følger af den personlige samtale og om nødvendigt om, hvordan den pågældende kan forberede sig på den personlige samtale. Medlemsstaterne sikrer, at der er en repræsentant og/eller en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er anerkendt som sådan i henhold til den nationale lovgivning, **eller en kvalificeret sagkyndig** til stede under den personlige samtale og har lejlighed til at stille spørgsmål eller fremsætte bemærkninger inden for de rammer, der fastlægges af den person, der forestår samtalen. [**Ændring 58**]

Medlemsstaterne kan kræve, at den uledsagede mindreårige selv er til stede ved den personlige samtale, selv om repræsentanten er til stede.

■ [**Ændring 59**]

2. Medlemsstaterne sikrer:

- a) at når en uledsaget mindreårig deltager i en personlig samtale om sin ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med artikel 13, 14 og 15, forstås denne samtale af en person, der har det nødvendige kendskab til mindreåriges særlige behov **og rettigheder** [**Ændring 60**]
- b) at det er en embedsmand med det nødvendige kendskab til mindreåriges særlige behov **og rettigheder**, der forbereder den besluttende myndigheds afgørelse om ansøgningen fra en uledsaget mindreårig. [**Ændring 61**]

3. Med forbehold af betingelserne i artikel 18 skal uledsagede mindreårige **samt den udpegede repræsentant** have gratis **rådgivning om proceduremæssige aspekter og retsstillingen samt gratis** juridisk **repræsentation** i alle de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv. [**Ændring 62**]

4. Medlemsstaterne kan i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse lade den uledsagede mindreåriges alder fastslå ved en lægeundersøgelse, når medlemsstaterne efter vedkommendes almindelige udtalelser og bevismidler stadig er i tvivl om vedkommendes alder. **Består en sådan tvivl fortsat efter en lægeundersøgelse, skal enhver afgørelse altid tjene den uledsagede mindreåriges tarv.** [**Ændring 63**]

Alle lægeundersøgelser skal foregå under fuld respekt for individets værdighed, og de undersøgelser, der vælges, skal være **mest muligt pålidelige og** mindst muligt invasive **og udføres af kvalificerede og upartiske speciallæger.** [**Ændring 65**]

Hvis medlemsstaterne lader alderen fastslå ved en lægeundersøgelse, skal de sikre:

- a) at uledsagede mindreårige inden behandlingen af deres ansøgning om international beskyttelse underrettes på et sprog, som de **med rimelighed kan formodes at forstå**, om muligheden for at deres alder kan bestemmes ved hjælp af en lægeundersøgelse. De skal blandt andet underrettes om undersøgelsesmetoden og de mulige konsekvenser af resultatet af undersøgelsen for behandlingen af deres ansøgning om international beskyttelse, herunder hvad der vil ske, hvis de nægter at lade sig undersøge [**Ændring 66**]
- b) at uledsagede mindreårige og/eller deres repræsentanter indvilliger i en undersøgelse for at fastslå de pågældende mindreåriges alder, og
- c) at en afgørelse om at afslå en ansøgning om international beskyttelse fra en uledsaget mindreårig, som har nægtet at lade sig underkaste en lægeundersøgelse, ikke ■ baseres på denne vægning. [**Ændring 67**]

Onsdag den 6. april 2011

Det forhold, at en uledsaget mindreårig har nægtet at lade sig underkaste en sådan lægeundersøgelse, er ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse.

5. Artikel 28, stk. 6 og 7, artikel 30, stk. 2, litra c), og artikel 36 finder ikke anvendelse på uledsagede mindreårige.

6. Den mindreåriges tarv kommer i første række, når medlemsstaterne anvender denne artikel.

Artikel 22

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne frihedsberøver ikke en person alene med den begrundelse, at vedkommende er ansøger om international beskyttelse. Begrundelser og betingelser for frihedsberøvelse samt garantier for frihedsberøvede ansøgere om international beskyttelse skal være i overensstemmelse med direktiv [2011/.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold].

2. Hvis en ansøger om international beskyttelse frihedsberøves, sikrer medlemsstaterne, at der er mulighed for hurtig domstolsprøvelse i overensstemmelse med direktiv [2011/.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold].

Artikel 23

Frihedsberøvelse af mindreårige

Frihedsberøvelse af mindreårige er strengt forbudt under alle omstændigheder. [Ændring 68]

Artikel 24

Procedure, hvis ansøgningen trækkes tilbage

1. Hvis medlemsstaterne giver mulighed for udtrykkeligt at trække ansøgningen tilbage i henhold til national lovgivning, sikrer de, såfremt en ansøger udtrykkeligt trækker sin ansøgning om international beskyttelse tilbage, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om **at afbryde sagsbehandlingen og forklarer ansøgeren konsekvenserne af at trække ansøgningen tilbage.** [Ændring 69]

2. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den besluttende myndighed kan beslutte at afbryde sagsbehandlingen uden at træffe afgørelse. I så fald sikrer medlemsstaterne, at den besluttende myndighed anfører dette i ansøgerens sagsakter.

Artikel 25

Procedure, hvis ansøgningen implicit er trukket tilbage eller opgivet

1. Hvis der er rimelig grund til at antage, at en ansøger om international beskyttelse implicit har trukket sin ansøgning om international beskyttelse tilbage eller har opgivet den **uden gyldig grund**, sikrer medlemsstaterne, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om **enten** at afbryde sagsbehandlingen **eller afslå ansøgningen med den begrundelse, at den pågældende ikke er berettiget til flygtningestatus i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], hvis vedkommende i tillæg til de ovennævnte årsager:**

— **har nægtet at samarbejde, eller**

— **er forsvundet ulovligt, eller**

— **efter al sandsynlighed ikke har nogen ret til international beskyttelse, eller**

Onsdag den 6. april 2011

— *stammer fra eller har passeret gennem et sikkert tredjeland i overensstemmelse med artikel 37.*
[Ændring 103]

Medlemsstaterne kan antage, at ansøgeren implicit har trukket sin ansøgning om international beskyttelse tilbage eller opgivet den, navnlig hvis det konstateres:

- a) at ansøgeren ikke har besvaret anmodninger om at give oplysninger, der er afgørende for den pågældendes ansøgning, jf. artikel 4, i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], eller er udeblevet fra en personlig samtale, jf. artikel 13, 14, 15 og 16, medmindre ansøgeren inden for et rimeligt tidsrum kan påvise, at udeblivelsen skyldtes omstændigheder, som vedkommende ikke selv var herre over
- b) at ansøgeren er rømmet eller uden tilladelse har forladt det sted, hvor vedkommende var indkvarteret eller var anbragt i varetægt, uden at ansøgeren har kontaktet den kompetente myndighed inden for et rimeligt tidsrum, eller ikke inden for et rimeligt tidsrum har opfyldt sin meldepligt eller andre forpligtelser til at kommunikere.

Medlemsstaterne kan fastsætte tidsfrister eller retningslinjer for gennemførelsen af disse bestemmelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en ansøger, der igen melder sig til den kompetente myndighed, efter at der er truffet afgørelse om at afbryde sagsbehandlingen, jf. stk. 1, har ret til at anmode om at få sin sag genoptaget. ***Der kan kun indgives én anmodning om genoptagelse af en sag under en asylprocedure.***
[Ændring 70]

Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende ikke udsendes i modstrid med non refolement-princippet.

Medlemsstaterne kan tillade, at den besluttende myndighed genoptager sagen på det trin af sagsbehandlingen, hvor den blev afbrudt.

3. Denne artikel berører ikke forordning (EU) nr. [.../2011] [Dublinforordningen].

Artikel 26

UNHCR's rolle

1. Medlemsstaterne giver UNHCR mulighed for:

- a) at besøge ansøgere om international beskyttelse, herunder ansøgere, der er frihedsberøvet eller befinder sig i transitområder i lufthavne eller havne
- b) med ansøgerens samtykke at få adgang til oplysninger om individuelle ansøgninger om international beskyttelse, om udviklingen i proceduren og om de afgørelser, der træffes
- c) som led i udførelsen af sine overvågningsopgaver i henhold til Genève-konventionens artikel 35 at fremlægge sine synspunkter om individuelle ansøgninger om international beskyttelse for en hvilken som helst kompetent myndighed i en hvilken som helst fase af proceduren.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på en organisation, der arbejder på den pågældende medlemsstats område på vegne af UNHCR efter aftale med den pågældende medlemsstat.

Artikel 27

Indsamling af oplysninger om individuelle sager

I forbindelse med behandlingen af individuelle sager må medlemsstaterne ikke:

- a) give oplysninger om individuelle ansøgninger om international beskyttelse eller om at der er indgivet en ansøgning, til den eller de formodede aktører bag forfølgelse eller alvorlig overlast

Onsdag den 6. april 2011

- b) indhente oplysninger i nogen form fra den eller de formodede aktører bag forfølgelse eller alvorlig overlast på en måde, der vil føre til, at sådanne aktører får **■** oplysninger om, at den pågældende har indgivet ansøgning, hvis dette vil indebære en risiko for ansøgerens fysiske integritet eller sådan risiko for personer, som vedkommende har forsørgerpligt over for, eller risiko for den pågældendes familiemedlemmers frihed og sikkerhed, hvis de stadig bor i det oprindelige hjemland. [**Ændring 71**]

KAPITEL III

PROCEDURER I FØRSTE INSTANS

AFDELING I

Artikel 28

Behandlingsprocedure

1. Den behandlingsprocedure, medlemsstaterne anvender i forbindelse med behandling af ansøgninger om international beskyttelse, skal være i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.
2. Medlemsstaterne sørger for, at denne procedure bliver så kort som muligt, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet behandling.
3. Medlemsstaterne sørger for, at en procedure bliver afsluttet senest seks måneder, efter, at ansøgningen er indgivet.

Medlemsstaterne kan forlænge fristen med en periode, som ikke må overstige yderligere seks måneder, i enkeltsager, hvor der er komplekse faktiske og retlige forhold.

4. Medlemsstaterne sørger for, at den berørte ansøger, når der ikke kan træffes afgørelse inden for den i stk. 3, første afsnit, nævnte periode:

- a) underrettes om forsinkelsen og
- b) på den pågældendes anmodning modtager oplysninger om årsagerne til forsinkelsen og den tidsramme, inden for hvilken afgørelsen om ansøgningen forventes at foreligge.

Konsekvenserne af, at der ikke bliver truffet en afgørelse inden for de i stk. 3 fastsatte frister, fastsættes i henhold til den nationale lovgivning.

5. **De besluttende myndigheder** kan prioritere en behandling af en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II: [**Ændring 73**]

- a) når ansøgningen sandsynligvis er velbegrunder
- b) når ansøgeren har særlige behov, **navnlig uledsagede mindreårige** [**Ændring 74**]
- c) i andre tilfælde med undtagelse af ansøgninger omhandlet i stk. 6.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en behandlingsprocedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II fremskyndes, såfremt:

- a) ansøgeren ved indgivelsen af sin ansøgning og fremlæggelsen af sagens faktiske omstændigheder kun har fremlagt elementer, der ikke er relevante for at fastslå, om den pågældende kan anerkendes som flygtning eller som en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], eller

Onsdag den 6. april 2011

- b) *ansøgeren tydeligvis ikke kan anerkendes som flygtning eller indrømmes flygtningestatus i en medlemsstat i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], eller [Ændring 105]*
- c) ansøgeren kommer fra et sikkert hjemland i henhold til dette direktiv, eller
- d) ansøgeren har vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter vedrørende sin identitet og/eller nationalitet, som kunne have fået negativ indvirkning på afgørelsen, eller
- e) det er sandsynligt, at vedkommende i ond tro har tilintetgjort eller bortskaffet et identitets- eller rejsedokument, der ville have bidraget til at fastslå den pågældendes identitet eller nationalitet, eller
- f) *ansøgeren tydeligvis har afgivet inkonsekvente, modstridende, usandsynlige, utilstrækkelige eller urigtige forklaringer, hvilket klart gør det utroværdigt, at ansøgeren skulle have været udsat for forfølgelse som omhandlet i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], eller [Ændring 75]*
- g) *ansøgeren har indgivet en fornyet ansøgning, der tydeligvis ikke indeholder nye elementer af relevans for vedkommendes særlige omstændigheder eller for situationen i vedkommendes oprindelsesland, eller [Ændring 107]*
- h) *ansøgeren uden gyldig grund har undladt at indgive sin ansøgning tidligere, selv om vedkommende havde mulighed for det, eller [Ændring 108]*

■ [Ændring 76]

- i) ansøgeren udelukkende indgiver en ansøgning for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en tidligere eller forestående afgørelse, som ville medføre udsendelse af ham/hende
- j) *ansøgeren uden god grund ikke har opfyldt sine forpligtelser til at medvirke til sagens oplysning eller til at fremlægge oplysninger om sin identitet, jf. artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse] eller jf. artikel 12, stk. 1 og 2, litra a)-c), og artikel 25, stk. 1, i dette direktiv, eller [Ændring 109]*
- k) *ansøgeren er indrejst ulovligt på medlemsstaternes område eller har forlænget sit ophold ulovligt og uden gyldig grund har undladt enten at melde sig til myndighederne eller at indgive en asylansøgning, så snart det var muligt, omstændighederne ved vedkommendes indrejse taget i betragtning, eller [Ændring 110]*
- l) *ansøgeren af tungtvejende grunde må betragtes som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed og offentlige orden i henhold til national ret. [Ændring 77]*

7. I tilfælde af grundløse ansøgninger som omhandlet i artikel 29, hvor en hvilken som helst af de omstændigheder, der er nævnt i stk. 6 i nærværende artikel gør sig gældende, kan medlemsstaterne afslå ansøgningen som åbenbart grundløs efter en korrekt og komplet behandling.

8. Medlemsstaterne fastsætter rimelige frister til vedtagelse af en afgørelse i proceduren i første instans i henhold til stk. 6.

9. Det forhold, at en ansøgning om international beskyttelse blev indgivet efter en ulovlig indrejse i området eller ved grænsen, herunder i transitområder, samt mangel på dokumenter **ved indrejsen** eller brug af forfalskede dokumenter medfører ikke i sig selv, at der automatisk vil blive benyttet en fremskyndet behandlingsprocedure. [Ændring 78]

Onsdag den 6. april 2011

Artikel 29

Grundløse ansøgninger

Medlemsstaterne anser kun en ansøgning om international beskyttelse for grundløs, hvis den besluttende myndighed har fastslået, at ansøgeren ikke kan have ret til international beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]. [Ændring 79]

AFDELING II

Artikel 30

Ansøgninger, der kan afvises

1. Ud over de tilfælde, hvor en ansøgning ikke behandles i overensstemmelse med forordning (EU) nr. [.../2011] [Dublinforordningen], behøver medlemsstaterne ikke at tage stilling til, hvorvidt ansøgeren har ret til international beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], hvis en ansøgning i henhold til denne artikel afvises.
2. Medlemsstaterne kan kun afvise en ansøgning om international beskyttelse, hvis:
 - a) en anden medlemsstat har givet flygtningestatus
 - b) et land, der ikke er en medlemsstat, betragtes som ansøgerens første asylsøgningsland i henhold til artikel 32
 - c) et land, der ikke er en medlemsstat, betragtes som et sikkert tredjeland for ansøgeren i henhold til artikel 37
 - d) ansøgeren har indgivet en identisk ansøgning, efter at der er truffet en endelig afgørelse
 - e) en person, som ansøgeren har forsørgerligt over for, indgiver en ansøgning, efter at vedkommende i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, har indvilget i, at hans/hendes sag behandles sammen med en ansøgning, der er indgivet på hans/hendes vegne, og der ikke er kendsgerninger i forbindelse med den pågældendes situation, der begrundes en separat ansøgning.

Artikel 31

Særlige regler for en samtale om antagelse til behandling

1. Medlemsstaterne tillader, at ansøgere kan fremsætte deres synspunkter til anvendelsen af de i artikel 30 anførte begrundelser i deres særlige tilfælde, inden der træffes en afgørelse om at afvise en ansøgning. Til det formål **gennemfører den besluttende myndighed** en personlig samtale om, hvorvidt ansøgningen kan antages til behandling. Medlemsstaterne kan kun gøre en undtagelse i medfør af artikel 35 i tilfælde af fornyede ansøgninger. [Ændring 80]
2. Stk. 1 berører ikke artikel 5 i forordning (EU) nr. [.../2011] [Dublinforordningen].
3. **Medlemsstaterne sikrer, at den af den besluttende myndigheds ansatte, som forestår samtalen om, hvorvidt ansøgningen kan antages til behandling, ikke bærer uniform.** [Ændring 81]

Artikel 32

Begrebet første asylsøgningsland

Et land kan betragtes som første asylsøgningsland for en bestemt ansøger om international beskyttelse, hvis:

Onsdag den 6. april 2011

- a) ansøgeren i det pågældende land er blevet anerkendt som flygtning, og vedkommende fortsat kan opnå denne beskyttelse, eller
- b) ansøgeren nyder en i øvrigt **effektiv** beskyttelse i dette land og bl.a. er omfattet af non refoulement-princippet, [Ændring 82]

og det pågældende land vil tilbagetage ansøgeren.

Ved anvendelse af begrebet første asylland i forbindelse med de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for en ansøger om international beskyttelse, **tager** medlemsstaterne **hensyn** til artikel 37, stk. 1.

Ansøgeren har ret til at gøre indsigelse mod anvendelsen af begrebet første asylland med den begrundelse, at dette første asylland ikke er sikkert i vedkommendes særlige tilfælde. [Ændring 83]

■ [Ændring 84]

AFDELING III

■ [Ændring 85]

Artikel 33

Begrebet sikkert hjemland

1. Et tredjeland udpeget som sikkert hjemland i overensstemmelse med dette direktiv kan efter en individuel behandling af ansøgningen kun betragtes som et sikkert hjemland for en bestemt ansøger, såfremt

- a) den pågældende er statsborger i det pågældende land, eller
- b) den pågældende er statsløs eller tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land
- c) og den pågældende ikke har anført nogen væsentlige argumenter, der giver anledning til at antage, at det ikke er et sikkert hjemland under hensyn til hans/hendes særlige omstændigheder med hensyn til opnåelse af flygtningestatus eller som person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i henhold til [direktiv 2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse].

2. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale lovgivning yderligere regler og bestemmelser for anvendelsen af begrebet sikkert hjemland.

AFDELING IV

Artikel 34

Fornyede ansøgninger

1. Hvis en person, som har søgt om international beskyttelse i en medlemsstat, afgiver yderligere forklaringer eller indgiver en fornyet ansøgning i samme medlemsstat, behandler medlemsstaten disse yderligere forklaringer eller elementerne i den fornyede ansøgning inden for rammerne af behandlingen af den tidligere ansøgning eller inden for rammerne af behandlingen af en afgørelse, som bliver påklaget eller prøvet, for så vidt **den besluttende myndighed** kan tage hensyn til og behandle alle de elementer, der ligger til grund for de yderligere forklaringer eller den fornyede ansøgning inden for disse rammer. [Ændring 87]

2. Med henblik på at træffe en afgørelse om antagelse af en ansøgning om international beskyttelse i henhold til artikel 30, stk. 2, litra d), kan medlemsstaterne anvende en særlig procedure, jf. nærværende artikels stk. 3, hvis en person indgiver en fornyet ansøgning om international beskyttelse:

- a) efter at have frafaldet sin tidligere ansøgning, jf. artikel 24,
- b) efter at der er truffet afgørelse om den tidligere ansøgning.

Onsdag den 6. april 2011

3. En fornyet ansøgning om international beskyttelse underkastes først en indledende undersøgelse af, om der, efter at den pågældende har frafaldet sin tidligere ansøgning, eller efter den i stk. 2, litra b), omhandlede afgørelse om den pågældendes ansøgning, er fremkommet nye elementer eller oplysninger af betydning, eller ansøgeren har fremlagt sådanne, med henblik på at fastslå, om den pågældende kan anerkendes som flygtning eller som person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse].

4. Hvis der efter den i stk. 3 omhandlede indledende undersøgelse er fremkommet nye elementer eller oplysninger, eller hvis ansøgeren fremlægger sådanne oplysninger, som i væsentligt omfang gør det sandsynligt, at ansøgeren kan anerkendes som flygtning eller som person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], realitetsbehandles ansøgningen i overensstemmelse med kapitel II.

5. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres nationale lovgivning beslutte at realitetsbehandle en fornyet ansøgning, hvis der er andre årsager til at genoptage en procedure.

■ [Ændring 88]

6. Den i denne artikel omhandlede procedure kan også finde anvendelse, hvis en person, som ansøgeren har forsørgerpligt over for, indgiver en ansøgning, efter at den pågældende i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, har givet sit samtykke til, at hans/hendes sag indgår i en ansøgning indgivet på vegne af den pågældende. I så fald går den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede indledende undersøgelse ud på at afklare, om der foreligger oplysninger vedrørende den pågældendes forhold, der berettiger en særskilt ansøgning.

7. Hvis den pågældende person, efter at **proceduren om den første ansøgning er afsluttet i henhold til stk. 2**, indgiver en ny ansøgning om international beskyttelse i den samme medlemsstat, inden en afgørelse om tilbagesendelse er blevet gennemført, **og denne ansøgning ikke fører til realitetsbehandling i henhold til denne artikel**, kan den pågældende medlemsstat: [Ændring 113]

- a) gøre en undtagelse i retten til at forblive i området, forudsat at den besluttende myndighed finder det godtgjort, at en afgørelse om tilbagesendelse ikke vil føre til direkte eller indirekte refoulement i strid med medlemsstaternes internationale forpligtelser og fællesskabsforpligtelser, og/eller
- b) bestemme, at ansøgningen skal gøres til genstand for en antagelsesprocedure i overensstemmelse med denne artikel og artikel 30, og/eller
- c) bestemme, at en undersøgelsesprocedure bliver fremskyndet i overensstemmelse med artikel 28, stk. 6, litra i).

I de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra b) og c), kan medlemsstaterne fravige de tidsfrister, der normalt gælder for antagelsesprocedurer og/eller fremskyndede procedurer, i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

8. Hvis en person, for hvem der er truffet en afgørelse om overførsel, som skal gennemføres i henhold til forordning (EU) [nr. .../2011] [Dublinforordningen], afgiver yderligere forklaringer eller indgiver en fornyet ansøgning i den medlemsstat, som skal foretage overførslen, skal disse forklaringer eller fornyede ansøgninger behandles af den ansvarlige medlemsstat som fastlagt i nævnte forordning i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 35

Procedureregler

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere om international beskyttelse, hvis ansøgning underkastes en indledende undersøgelse, jf. artikel 34, er omfattet af de garantier, der er fastlagt i artikel 11, stk. 1.
2. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte regler for den indledende undersøgelse, jf. artikel 34. Disse regler kan bl.a.:

Onsdag den 6. april 2011

- a) pålægge ansøgeren at oplyse om konkrete omstændigheder og fremlægge bevismidler, som berettiger en ny procedure
- b) tillade, at den indledende undersøgelse udelukkende foretages på et skriftligt grundlag uden en personlig samtale med undtagelse af de i artikel 34, stk. 6, omhandlede tilfælde.

Reglerne må ikke gøre det umuligt for en ansøger at få adgang til en ny procedure, og de må ikke medføre, at denne adgang i praksis bortfalder eller begrænses væsentligt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) ansøgeren på passende måde underrettes om udfaldet af den indledende undersøgelse og, hvis ansøgningen ikke vil blive realitetsbehandlet, om grundene hertil og om mulighederne for at påklage eller prøve afgørelsen
- b) den besluttende myndighed snarest muligt realitetsbehandler den fornyede ansøgning i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel II, hvis der foreligger en af de situationer, der er omhandlet i 34, stk. 3.

AFDELING V

Artikel 36

Grænseprocedurer

1. Medlemsstaterne kan fastlægge procedurer i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II med henblik på ved grænsen eller i medlemsstaternes transitområder at kunne træffe afgørelse om

- a) antagelsen af en ansøgning, **som omhandlet i artikel 30**, indgivet dér og/eller [**Ændring 89**]
- b) indholdet af en ansøgning ved en fremskyndet procedure i henhold til artikel 28, stk. 6.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes en afgørelse inden for rammerne af de procedurer, der er omhandlet i stk. 1, inden for en rimelig tidsfrist. Hvis der ikke er truffet en afgørelse inden fire uger, skal ansøgeren have tilladelse til indrejse på medlemsstatens område, så den pågældendes ansøgning kan blive behandlet i overensstemmelse med dette direktivs øvrige bestemmelser. **Tilbageholdelse af ansøgere ved en medlemsstats grænse eller i dens transitområder svarer til en frihedsberøvelse, jf. artikel 22.** [**Ændring 90**]

3. Hvis ankomster, der indebærer et stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som indgiver ansøgninger om international beskyttelse ved grænsen eller i et transitområde, gør det praktisk umuligt at anvende bestemmelserne i stk. 1, kan disse procedurer dog anvendes, når og så længe disse tredjelandsstatsborgere eller statsløse er normalt indkvarteret på steder i nærheden af grænsen eller i transitområdet.

AFDELING VI

Artikel 37

Begrebet ■ sikre tredjelande

■

1. Et tredjeland kan kun anses for et sikkert tredjeland ■ hvis **ansøgere, som søger om international beskyttelse, behandles i overensstemmelse med følgende principper i det pågældende tredjeland:**

- a) **ansøgernes liv og frihed må ikke være truet på grund af deres race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske overbevisning**

Onsdag den 6. april 2011

- b) *der er ikke risiko for alvorlig overlast som defineret i direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse]*
- c) *non refoulement-princippet skal overholdes i overensstemmelse med Genève-konventionen*
- d) *forbuddet mod udsendelse skal overholdes, hvis udsendelse ville være i strid med retten til frihed for tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling som fastsat i international ret*
- e) *der er mulighed for at anmode om flygtningestatus eller en anden supplerende form for beskyttelse svarende til den, der gives i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], og hvis en sådan status eller beskyttelse gives, er der mulighed for at opnå beskyttelse svarende til den, der ydes i henhold til nævnte direktiv*
- f) *det har ratificeret og overholder Genève-konventionens bestemmelser uden nogen geografiske begrænsninger*
- g) *det har indført en asylprocedure ved lov, og*
- h) *det er blevet udpeget af Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med stk. 2.*

2. *Europa-Parlamentet og Rådet vedtager eller ændrer efter den almindelige lovgivningsprocedure en fælles liste over tredjelande, der kan anses som sikre tredjelande med henblik på stk. 1.*

3. De berørte medlemsstater fastsætter i deres nationale lovgivning proceduren for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og **regler, der kræver:**

- a) *en sådan forbindelse mellem den person, der søger om international beskyttelse, og det pågældende tredjeland, at det ville være rimeligt, at personen tog til det pågældende land*
- b) *en metode, hvorved de kompetente myndigheder sikrer sig, at begrebet sikkert tredjeland kan anvendes på et særligt land eller en særlig ansøger. En sådan metode omfatter en gennemgang fra sag til sag af landets sikkerhed for en bestemt ansøger*
- c) *regler i henhold til international ret, der gør det muligt at foretage en individuel vurdering af, om tredjelandet er sikkert for en bestemt ansøger, der som minimum giver ansøgeren mulighed for at gøre indsigelse mod anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland, fordi tredjelandet ikke er sikkert under hensyn til hans/hendes særlige omstændigheder. Ansøgerne skal også kunne bestride, at der er en forbindelse mellem ham/hende og tredjelandet i henhold til litra a).*

4. Når medlemsstaterne fuldfører en afgørelse, der **bygger på denne artikel**, skal de **give ansøgeren de nødvendige oplysninger**.

5. Hvis det sikre tredjeland ikke tager asylansøgeren tilbage, sikrer medlemsstaten, at der gives adgang til en procedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.

6. *Medlemsstaterne må ikke udfærdige nationale lister over sikre oprindelseslande eller nationale lister over sikre tredjelande. [Ændring 91]*

Onsdag den 6. april 2011

KAPITEL IV

PROCEDURER FOR FRATAGELSE AF INTERNATIONAL BESKYTTELSE

Artikel 38

Fratagelse af international beskyttelse

Medlemsstaterne sikrer, at der kan indledes en undersøgelse med henblik på fratagelse af en bestemt persons internationale beskyttelse, hvis der fremkommer nye elementer eller oplysninger, som viser, at der er grund til at tage det berettigede i den pågældendes internationale beskyttelse op til fornyet overvejelse.

Artikel 39

Procedureregler

1. Hvis den kompetente myndighed overvejer at fratage tredjelandstatsborgeres eller statsløses internationale beskyttelse i henhold til artikel 14 eller artikel 19 direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], skal medlemsstaten sikre, at disse personer nyder følgende garantier:

- a) de skal skriftligt underrettes om, at den kompetente myndighed tager den pågældendes internationale beskyttelse op til fornyet overvejelse og om grundene hertil, og
- b) de tilbydes mulighed for i en personlig samtale i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), og artikel 13, 14 og 15 eller i en skriftlig erklæring at fremlægge grunde, der taler imod at fratage vedkommendes internationale beskyttelse.

Desuden sikrer medlemsstaterne inden for rammerne af en sådan procedure, at:

- a) den kompetente myndighed kan indhente nøjagtige og ajourførte oplysninger fra forskellige kilder, f.eks. hvor det er relevant fra UNHCR og Det Europæiske Asylstøttekontor om den generelle situation i de berørte personers hjemlande, og
 - b) hvis der i den enkeltes sag indsamles oplysninger med henblik på at tage dennes nationale beskyttelsesstatus op til fornyet overvejelse, må disse ikke indhentes fra aktøren/aktørerne bag forfølgelse eller alvorlig overlast på en sådan måde, at denne aktør/disse aktører får direkte meddelelse om, at den berørte person er en person under international beskyttelse, hvis status er til fornyet overvejelse, eller på en sådan måde, at den fysiske integritet for den berørte person og den/de personer, denne har forsørgerpligt over for, eller friheden og sikkerheden for de familiemedlemmer, som fortsat er bosat i hjemlandet, bringes i fare.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndigheds afgørelse om at fratage en person international beskyttelse meddeles skriftligt. De faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen, og der gives skriftlige oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod afgørelsen.
3. Når den kompetente myndighed har truffet afgørelse om at fratage en person international beskyttelse, finder artikel 18, stk. 2, artikel 19, stk. 1, og artikel 26 ligeledes anvendelse.
4. Uanset denne artikels stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne beslutte, at en persons internationale beskyttelse ophører ved lov, hvis personen under international beskyttelse utvetydigt har givet afkald på sin anerkendelse som person under international beskyttelse.

Onsdag den 6. april 2011

KAPITEL V

KLAGEADGANG

Artikel 40

Retten til effektive retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere om international beskyttelse har ret til effektive retsmidler ved en ret i forbindelse med følgende:

- a) en afgørelse, der er truffet om deres ansøgning om international beskyttelse, herunder en afgørelse
 - i) om at betragte en ansøgning som grundløs hvad angår flygtningestatus og/eller subsidær beskyttelsesstatus
 - ii) om afvisning i henhold til artikel 30
 - iii) truffet ved en medlemsstats grænse eller i dens transitområder, jf. artikel 36, stk. 1
 - iv) om at undlade at foretage en undersøgelse i henhold til artikel 37
- b) et afslag på genoptagelse af behandlingen af en ansøgning, efter at den er afbrudt i henhold til artikel 24 og 25
- c) en afgørelse truffet i henhold til artikel 39 om fratagelse af international beskyttelsesstatus.

2. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der af den besluttende myndighed anerkendes som værende berettiget til subsidær beskyttelse, har ret til effektive retsmidler som omhandlet i stk. 1, hvis der er truffet en afgørelse om at betragte en ansøgning som grundløs med hensyn til flygtningestatus. Den berørte person, skal have de rettigheder og fordele, der gælder for personer under subsidær beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], indtil resultatet af appelprocedurerne foreligger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede retsmidler omfatter en fuldstændig undersøgelse af både faktiske og retlige omstændigheder, herunder en ex nunc-undersøgelse af behovene for international beskyttelse i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], i det mindste i appelprocedurer ved en ret i første instans.

4. Medlemsstaterne fastsætter **minimumsfrister** eller andre nødvendige bestemmelser for ansøgerens ret til effektive retsmidler som omhandlet i stk. 1. [**Ændring 92**]

Medlemsstaterne fastlægger en minimumsfrist på 45 arbejdsdage, i løbet af hvilke ansøgerne kan udøve deres ret til effektive retsmidler. For ansøgninger, der behandles efter den fremskyndede procedure i artikel 28, stk. 6, fastlægger medlemsstaterne en minimumsfrist på 30 arbejdsdage. Tidsfristerne må ikke gøre det umuligt eller urimeligt vanskeligt for ansøgere at få adgang til effektive retsmidler i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at der foretages en ex officio-gennemgang af afgørelser, der er truffet i henhold til artikel 36. [**Ændring 93**]

5. Med forbehold af stk. 6 bevirker de i stk. 1 i denne artikel omhandlede retsmidler, at ansøgere får lov til at forblive i den pågældende medlemsstat, indtil behandlingen af deres sag er afsluttet.

6. I tilfælde af at der træffes en afgørelse efter den fremskyndede procedure i artikel 28, stk. 6, og en afgørelse om at afvise en ansøgning i henhold til artikel 30, stk. 2, litra d), og hvis, **i sådanne tilfælde**, retten til at forblive i medlemsstaten, indtil behandlingen af sagen er afsluttet, ikke er omhandlet i den nationale lovgivning, har en domstol eller ret beføjelse til at afgøre, om ansøgeren kan forblive i medlemsstatens område, enten efter anmodning fra den berørte ansøger eller ex officio. [**Ændring 94**]

Dette stykke gælder ikke for de procedurer, der er omhandlet i artikel 36.

Onsdag den 6. april 2011

7. Medlemsstaterne tillader, at ansøgeren forbliver på området, indtil den i stk. 6 omhandlede procedure er afsluttet. **Der kan gøres en undtagelse for fornyede ansøgninger, som ikke bliver realitetsbehandlet i henhold til artikel 34 og 35, når der foreligger en afgørelse om tilbagesendelse, jf. artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/115/EF, og for afgørelser efter proceduren i artikel 37, når dette er foreskrevet i national ret.** [Ændring 117]

8. Stk. 5, 6 og 7 i denne artikel berører ikke artikel 26 i forordning (EU) nr. [.../2011] [Dublinforordningen].

9. Medlemsstaterne fastsætter med hensyn til anvendelsen af stk. 1 tidsfrister for rettens behandling af den besluttende myndigheds afgørelse.

10. Hvis en ansøger er blevet indrømmet en status, der giver de samme rettigheder og fordele i henhold til national ret og EU-ret som flygtningestatus i henhold til direktiv [2011/.../EU] [direktivet om anerkendelse], kan ansøgeren betragtes som havende et effektivt retsmiddel, såfremt en ret beslutter, at retsmidlet som omhandlet i stk. 1 ikke vil kunne antages eller sandsynligvis ikke vil være effektivt, fordi ansøgeren ikke har tilstrækkelig interesse i at opretholde sagen.

11. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning også fastsætte betingelserne for, hvornår det kan antages, at en ansøger implicit har trukket sit retsmiddel som omhandlet i stk. 1 tilbage eller har opgivet det, samt regler for den procedure, der skal følges i sådanne tilfælde.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 41

Indsigelse ved offentlige myndigheder

Dette direktiv berører ikke offentlige myndigheders ret til at gøre indsigelse over for administrative og/eller retlige afgørelser i henhold til national lovgivning.

Artikel 42

Tavshedspligt

Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der får til opgave at gennemføre dette direktiv, har tavshedspligt som defineret i national ret med hensyn til oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

Artikel 43

Samarbejde

Medlemsstaterne udpeger hver især et nationalt kontaktpunkt og sender adressen herpå til Kommissionen. Kommissionen videresender disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde, herunder informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder.

Artikel 44

Beretning

Senest den [...] aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af **og de finansielle omkostninger ved** dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle de oplysninger **og finansielle data**, der er relevante for udarbejdelsen af denne beretning. Efter fremlæggelsen af beretningen aflægger Kommissionen mindst hvert **andet** år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne. [Ændring 95]

Onsdag den 6. april 2011

Artikel 45

Gennemførelse i national lov

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel [...] senest den [...]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 28, stk. 3, senest [...] (1). De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv. [**Ændring 96**]

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Artikel 46

Overgangsbestemmelser

Medlemsstaterne anvender de i artikel 45, stk. 1, omhandlede love og administrative bestemmelser i forbindelse med ansøgninger om international beskyttelse, der indgives efter den [...] og i forbindelse med procedurer for fratagelse af international beskyttelse, der er indledt efter den [...]. Ansøgninger, der er indgivet inden den [...] og procedurer for fratagelse af flygtningestatus, der er indledt inden den [...], er omfattet af love og administrative bestemmelser i henhold til direktiv 2005/85/EF.

Medlemsstaterne anvender de i artikel 45, stk. 2, omhandlede love og administrative bestemmelser i forbindelse med ansøgninger om international beskyttelse, der indgives efter den [...]. Ansøgninger, der er indgivet inden den [...], er omfattet af love og administrative bestemmelser i henhold til direktiv 2005/85/EF.

Artikel 47

Ophævelse

Direktiv 2005/85/EF ophæves med virkning fra den [dagen efter den dato, der er angivet i artikel 45, stk. 1, i nærværende direktiv], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 48

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel [...] anvendes fra [dagen efter den dato, der er angivet i artikel 45, stk. 1].

(1) **To år** fra datoen for gennemførelsen af dette direktiv i national ret.

Onsdag den 6. april 2011

Artikel 49

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Definition af »besluttende myndighed«

Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv kan Irland, for så vidt bestemmelserne i afsnit 17, stk. 1, i Refugee Act af 1996 (som ændret) stadig er gældende, anlægge den betragtning, at der ved:

- »besluttende myndighed«, jf. artikel 2, litra f), i dette direktiv, for så vidt angår undersøgelsen af, om en ansøger kan eller ikke kan anerkendes som flygtning, skal forstås »the Office of the Refugee Applications Commissioner«, og ved
- »afgørelse i første instans«, jf. artikel 2, litra f), i dette direktiv, skal forstås anbefalinger fra »the Refugee Applications Commissioner« om, hvorvidt en ansøger kan eller ikke kan anerkendes som flygtning.

Irland underretter Kommissionen om eventuelle ændringer af bestemmelserne i afsnit 17, stk. 1, i Refugee Act af 1996 (som ændret).

■ [Ændring 85]

BILAG II

Del A

Ophævet direktiv

(jf. artikel 47)

Rådets direktiv 2005/85/EF

(EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13)

Del B

Frist for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 47)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2005/85/EF	Første frist: 1. december 2007 Anden frist: 1. december 2008

Onsdag den 6. april 2011

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL ⁽¹⁾

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra c)
—	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, litra g)
—	Artikel 2, litra h)
—	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra j)
—	Artikel 2, litra k)
—	Artikel 2, litra l)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, litra m)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, litra n)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, litra o)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, litra p)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 3	—
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1, andet afsnit	—
—	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 4
—	Artikel 4, stk. 5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1	—
—	Artikel 6, stk. 1
—	Artikel 6, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
—	Artikel 6, stk. 5

Onsdag den 6. april 2011

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 6, stk. 6
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 7
Artikel 6, stk. 5	—
—	Artikel 6, stk. 8
—	Artikel 6, stk. 9
—	Artikel 7, stk. 1, 2 og 3
Artikel 7, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
—	Artikel 8, stk. 3
Artikel 8, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
—	Artikel 9, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, litra a)	Artikel 9, stk. 3, litra a)
Artikel 8, stk. 2, litra b)	Artikel 9, stk. 3, litra b)
Artikel 8, stk. 2, litra c)	Artikel 9, stk. 3, litra c)
—	Artikel 9, nr. 3), litra d)
Artikel 8, stk. 3	Artikel 9, stk. 4
Artikel 8, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, første afsnit	Artikel 10, stk. 2, første afsnit
Artikel 9, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 9, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
—	Artikel 10, stk. 4
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 12, stk. 2, litra a)	Artikel 13, stk. 2, litra a)
Artikel 12, stk. 2, litra b)	—
Artikel 12, stk. 2, litra c)	—
Artikel 12, stk. 3	Artikel 13, stk. 2, litra b)
Artikel 12, stk. 4, 5 og 6	Artikel 13, stk. 3, 4 og 5
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 13, stk. 3, litra a)	Artikel 14, stk. 3, litra a)
—	Artikel 14, stk. 3, litra b)
Artikel 13, stk. 3, litra b)	Artikel 14, stk. 3, litra c)
—	Artikel 14, stk. 3, litra d)
—	Artikel 14, stk. 3, litra e)

Onsdag den 6. april 2011

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
Artikel 13, stk. 4	Artikel 14, stk. 4
Artikel 13, stk. 5	—
—	Artikel 15
Artikel 14	—
—	Artikel 16
—	Artikel 17
Artikel 15, stk. 1 og 2, og stk. 3, første afsnit	Artikel 18, stk. 1 og 2, og stk. 3, første afsnit
Artikel 15, stk. 3, litra a)	—
Artikel 15, stk. 3, litra b)	Artikel 18, stk. 3, litra a)
Artikel 15, stk. 3, litra c)	Artikel 18, stk. 3, litra b)
Artikel 15, stk. 3, litra d)	—
Artikel 15, stk. 3, andet afsnit	—
—	Artikel 18, stk. 3, andet afsnit
Artikel 15, stk. 4	Artikel 18, stk. 4
—	Artikel 18, stk. 5
Artikel 15, stk. 5	Artikel 18, stk. 6
Artikel 15, stk. 6	Artikel 18, stk. 7
Artikel 16, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 19, stk. 2
—	Artikel 19, stk. 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 19, stk. 4
Artikel 16, stk. 4	Artikel 19, stk. 4
—	Artikel 20, stk. 1, 2 og 3
Artikel 17, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 17, stk. 2, litra a)	Artikel 21, stk. 2, litra a)
Artikel 17, stk. 2, litra b)	—
Artikel 17, stk. 2, litra c)	Artikel 21, stk. 2, litra b)
Artikel 17, stk. 3	—
Artikel 17, stk. 4	Artikel 21, stk. 3
—	Artikel 21, stk. 4
Artikel 17, stk. 5	Artikel 21, stk. 5
—	Artikel 21, stk. 6
Artikel 17, stk. 6	Artikel 21, stk. 7
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23

Onsdag den 6. april 2011

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 20, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 24, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 20, stk. 2	Artikel 24, stk. 2
—	Artikel 24, stk. 3
Artikel 21	Artikel 25
Artikel 22	Artikel 26
Artikel 23	Artikel 27
Artikel 23, stk. 1	Artikel 27, stk. 1
Artikel 23, stk. 2, første afsnit	Artikel 27, stk. 2
Artikel 23, stk. 2, andet afsnit	—
—	Artikel 27, stk. 3
—	Artikel 27, stk. 4
Artikel 23, stk. 3	Artikel 27, stk. 5
Artikel 23, stk. 4	Artikel 27, stk. 6
Artikel 23, stk. 4, litra a)	Artikel 27, stk. 6, litra a)
Artikel 23, stk. 4, litra b)	—
Artikel 23, stk. 4, litra c), nr. i)	Artikel 27, stk. 6, litra b)
Artikel 23, stk. 4, litra c), nr. ii)	—
Artikel 23, nr. 4), litra d)	Artikel 27, stk. 6, litra c)
Artikel 23, stk. 4, litra e)	—
Artikel 23, stk. 4, litra f)	Artikel 27, stk. 6, litra d)
Artikel 23, stk. 4, litra g)	—
Artikel 23, stk. 4, litra h)	—
Artikel 23, stk. 4, litra i)	—
Artikel 23, stk. 4, litra j)	Artikel 27, stk. 6, litra f)
Artikel 23, stk. 4, litra k)-n)	—
Artikel 23, stk. 4, litra o)	Artikel 27, stk. 6, litra e)
—	Artikel 27, stk. 7
—	Artikel 27, stk. 8
—	Artikel 27, stk. 9
—	Artikel 28
Artikel 24	—
Artikel 25	Artikel 29
Artikel 25, stk. 1	Artikel 29, stk. 1
Artikel 25, stk. 2, litra a), b) og c)	Artikel 29, stk. 2, litra a), b) og c)

Onsdag den 6. april 2011

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
Artikel 25, stk. 2, litra d) og e)	—
Artikel 25, stk. 2, litra f) og g)	Artikel 29, stk. 2, litra d) og e)
—	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 27, stk. 1, litra a)	Artikel 32, stk. 1, litra a)
—	Artikel 32, stk. 1, litra b)
Artikel 27, stk. 1, litra b), c) og d)	Artikel 32, stk. 1, litra c), d) og e)
Artikel 27, stk. 2-5	Artikel 32, stk. 2-5
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 30, stk. 2 til 4	—
—	Artikel 33, stk. 2
Artikel 30, stk. 5	Artikel 33, stk. 3
Artikel 30, stk. 6	Artikel 33, stk. 4
Artikel 31	Artikel 34
Artikel 31, stk. 2	—
Artikel 31, stk. 3	Artikel 34, stk. 2
Artikel 32, stk. 1-7	Artikel 35, stk. 1-7
—	Artikel 35, stk. 8 og 9
Artikel 33	—
Artikel 34	Artikel 36
Artikel 34, stk. 1 og stk. 2, litra a)	Artikel 36, stk. 1 og stk. 2, litra a)
Artikel 34, stk. 2, litra b)	—
Artikel 34, stk. 2, litra c)	Artikel 36, stk. 2, litra b)
Artikel 34, stk. 3, litra a) og b)	Artikel 36, stk. 3, litra a) og b)
Artikel 35, stk. 1	Artikel 37, stk. 1, litra a)
—	Artikel 37, stk. 1, litra b)
Artikel 35, stk. 2 og stk. 3, litra a)-f)	—
Artikel 35, stk. 4	Artikel 37, stk. 2
Artikel 35, stk. 5	Artikel 37, stk. 3
Artikel 36, stk. 1 og stk. 2, litra a), b) og c)	Artikel 38, stk. 1 og stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 36, stk. 2, litra d)	—
Artikel 36, stk. 3	—

Onsdag den 6. april 2011

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
Artikel 36, stk. 4	Artikel 38, stk. 3
Artikel 36, stk. 5	Artikel 38, stk. 4
Artikel 36, stk. 6	Artikel 38, stk. 5
Artikel 36, stk. 7	—
Artikel 37	Artikel 39
Artikel 38	Artikel 40
Artikel 39	Artikel 41
Artikel 39, stk. 1, litra a)	Artikel 41, stk. 1, litra a)
—	Artikel 41, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 39, stk. 1, litra a), nr. i)	Artikel 41, stk. 1, litra a), nr. ii)
Artikel 39, stk. 1, litra a), nr. ii)	Artikel 41, stk. 1, litra a), nr. iii)
Artikel 39, stk. 1, litra a), nr. iii)	—
Artikel 39, stk. 1, litra b)	Artikel 41, stk. 1, litra b)
Artikel 39, stk. 1, litra c) og d)	—
Artikel 39, stk. 1, litra e)	Artikel 40, stk. 1, litra c)
—	Artikel 41, stk. 2 og 3
Artikel 39, stk. 2	Artikel 41, stk. 4
Artikel 39, stk. 3	—
—	Artikel 41, stk. 5-8
Artikel 39, stk. 4	Artikel 41, stk. 9
Artikel 39, stk. 5	Artikel 41, stk. 10
Artikel 39, stk. 6	Artikel 41, stk. 11
Artikel 40	Artikel 42
Artikel 41	Artikel 43
—	Artikel 44
Artikel 42	Artikel 45
Artikel 43	Artikel 46
Artikel 44	Artikel 47
—	Artikel 48
Artikel 45	Artikel 49
Artikel 46	Artikel 50
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	—
—	Bilag III
—	Bilag IV

(1) Sammenligningstabellen er ikke ajourført.